

nået frem til det resultat, man fremlægger. Det kan i hvert fald ikke læses ud af det materiale, der indtil nu er offentliggjort. Derfor synes jeg, det er lidt langt ude, når ministeren ligesom antyder, at Teknologirådet og Ingeniørforeningen skulle arbejde med det her på et sådan lidt løsagtigt grundlag, hvorimod det, regeringen har fremlagt, er vældig gennemarbejdet og grundigt – der kender vi i hvert fald ikke forudsætninger indtil videre.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Så er jeg da glad for, at jeg kan fortælle hr. Per Clausen, at regeringens oplæg, som har været på nogle få sider, er meget, meget grundigt bearbejdet. Der ligger ufattelig meget materiale bagved. Men når man gerne vil forklare en hel befolkning noget, kan det jo ikke nytte noget, at man taler som en civilingeniør taler på en højskole. Så er man jo nødt til på dansk at fortælle, hvad det er, det handler om, og det er det, vi har forøgt. Når vi så senere går i gang med forhandlingerne med Folketingets partier, vil man jo kunne få ethvert tal, man ønsker, og har vi det ikke, skal vi nok skaffe det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 63

Rasmus Prehn (S):

Det er efterhånden halvandet år siden, at jeg første gang stillede spørgsmål til transportministeren omkring ændringen af WildCard'et. Siden hen har vi stillet beslutningsforslag her i salen, hvor vi forslår transportministeren at ændre WildCard'et, så det bliver tilgængeligt for alle studerende, elever og lærlinge. Nu her i sidste uge kunne vi så konstatere, at transportministeren langt om længe vil imødekomme vores forslag om at ændre WildCard'et. Til gengæld er det ikke særlig konkret, hvad det er ministeren forestiller sig, der skal ligge i den ændring af WildCard'et.

Jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvad er begrundelsen for, at transportministeren først imødekommer vores forslag nu? Hvordan forestiller transportministeren sig konkret, at den nye WildCard-ordning skal skrues sammen? Og påtænker ministeren også, at ordningen skal inkludere lærlinge og elever, som vi har foreslået i vores beslutningsforslag?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det kræver ikke nogen særlig god hukommelse at erindre, at hr. Rasmus Prehn har fremsat forslag om WildCard-ordninger. Det er sket mange gange, og jeg har svaret utallige gange på det her, og det gør jeg også gerne igen. Jeg har sagt, at vi har haft et udvalgsarbejde kørende sammen med Socialministeriet. Derfor har det taget tid, det er ingen hemmelighed, og der er ikke noget usædvanligt i det.

Jeg gentager, hvad jeg tidligere har sagt: Under forudsætning af, at udgifterne til ordningen ikke stiger og omlægningen er praktisk mulig og ikke strider mod regeringens øvrige politik, vil vi se positivt på, at ordningen i fremtiden omfatter studerende. Det er, synes jeg, ganske klar tale, og det er så det, vi er i gang med at behandle.

KL 13.15

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil da gerne i den forbindelse udtrykke min glæde og begejstring over, at det faktisk er lykkedes at påvirke transportministeren derhen, at et socialdemokratisk forslag lige pludselig bliver til regeringens forslag. Det er jeg overordentlig glad for. Det, jeg er lidt betænkelig ved, er, at det er svært at få at vide, hvordan ministeren konkret forestiller sig at ordningen skal skrues sammen.

Jeg er lidt i interesseret i, om ordningen også kommer til at gælde for lærlinge og elever, som det socialdemokratiske beslutningsforslag jo også indeholdt forslag om. Vi har lavet beregninger, der viser, at det sagtens kan lade sig gøre, uden at det koster mere end den nuværende ordning. Hvis de økonomiske forudsætninger holder, sådan at man også kan udbyde det til elever og lærlinge, uden at det koster mere, vil transportministeren så her give sit ord på, at regeringens forslag også vil indbefatte elever og lærlinge?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Nej, det vil jeg ikke, for jeg vil, som jeg sagde, bearbejde sagen grundigt. De overvejelser, hr. Rasmus Prehn nu giver udtryk for, vil jeg tage med ind i vores overvejelser, og derefter vil jeg træffe den endelige beslutning.

Og lad mig så sige, når hr. Rasmus Prehn tager æren for det her, at det må han altså inderlig gerne. Der går ikke noget af mig for det. Men jeg tror, han også vil medgive, at jeg utallige gange